

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА XLIV, БРОЙ 21

СОФИЯ, НОЕМВРИ 2013 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com, bg.synpress@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

Избор на Западно- и Средноевропейски митрополит на БПЦ-Българска патриаршия

биография

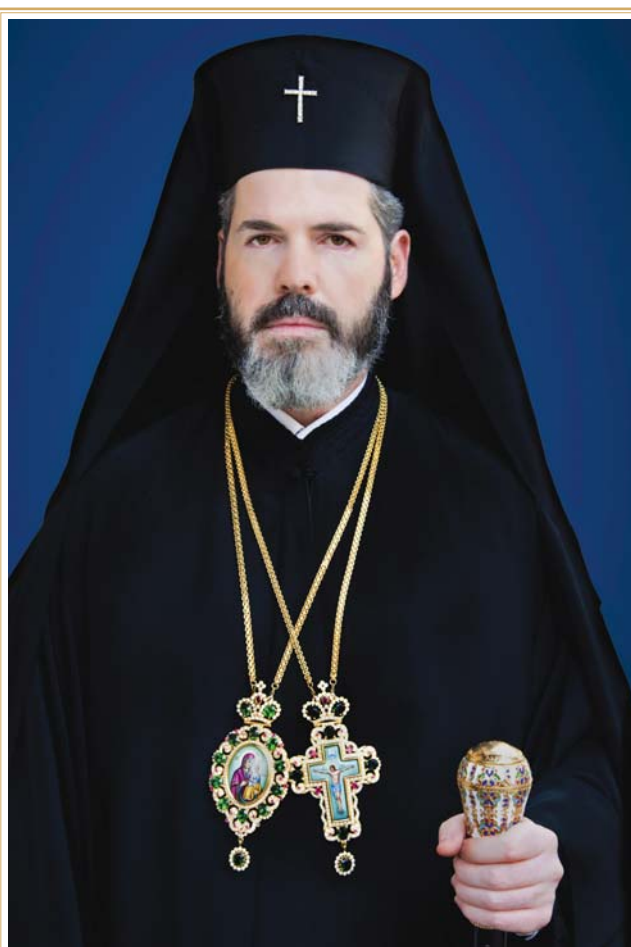
Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний е роден на 17 януари 1978 г. в Стара Загора в семейство на православни родители, изселници от Гюмюрджина (дн. Комотини). Завършва основно образование в родния си град. През 1993 г. постъпва в Пловдивската духовна семинария, която завършва през 1998 г. с отличен успех и е приет да следва в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. По време на следването си е ежедневен певец в столичния храм „Успение Богородично“ в кв. „Малашевци“.

През пролетта на 2002 г. постъпва като послушник в Класурския манастир „Св. Кирил и Методий“ – Видинска епархия, където на 5 август 2002 г. в навечерието на празника Преображение Господне на вечерното възложение приема монашески постриг под духовното наставничество на тогавашния ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Ризки“ архимандрит Сионий (днес Велички епископ).

На 18 октомври 2002 г. е ръкоположен за епархийски дякон от Видинския митрополит Дометиан, а на 17 януари 2003 г. е ръкоположен за йеромонах.

След като завършва Богословския факултет, по решение на Светия Синод на БПЦ е изпратен на послушание като ефимерий и преподавател в Пловдивската духовна семинария. На 21 ноември 2006 г. по решение на Св. Синод е отличен с офикията „архимандрит“ от Русенския митрополит Неофит – председател на Просветната комисия към Светия Синод. На 1 май 2007 г. е назначен от Негово Високопреосвещенство Пловдивски митрополит Николай за протосингел на Пловдивска митрополия. По решение на Св. Синод на БПЦ на 23 март 2008 г. е хиротонисан за епископ с титлата „Константински“ в пловдивския храм „Св. Марина“ и е назначен за викарий на Пловдивската митрополия, а на 19 април 2008 г. (Лазаровден) му е възложено да обгрижва духовно жителите на Родопите със седалище гр. Смолян. От юни 2010 г. е назначен за викарий на Западно- и Средноевропейския митрополит Симеон.

На 27 октомври 2013 г. е канонически избран от Св. Синод на БПЦ-БП за Западно- и Средноевропейски митрополит.

АНТОНИЙ, Западно- и Средноевропейски митрополит

Православието е съкровищница на истината, бастион на вярата и врата към вечния живот.

Когато един човек живее в неправославна среда, той още повече засилва своите защитни механизми, за да запази своята вяра.

Пред Западно- и Средноевропейската епархия има немалко предизвикателства, които нашето време поставя и на които трябва да отговорим.

Из интервюто с митрополит АНТОНИЙ

интервю

Това е кръст, възложен ми от Бога

– *Ваше Високопреосвещенство, като Ви поднасям и наше приветствие по повод избирането Ви за епархийски митрополит на Западно- и Средноевропейска епархия, бих искала да Ви запитам: как приемате този нелек жребий?*

– Преди всичко с дълбока вяра в Божията любов и милост и със съзнание за високата отговорност пред Българската православна църква, пред светейшия Български патриарх Неофит и Св. Синод, които са гласували това доверие на мен – най-младия от епископите. Това е кръст, възложен ми от Бога, който ще се постарая да нося с достойнство, и път, който смятам да извървя докрай за благо и преуспяването на Западноевропейската епархия и на Българската православна църква.

– *В своето църковно поприще Вие преминахте през различни послушания и въпреки младата си възраст, придобихте немалък опит. Кое е главно, което научихте и което смятате, че ще Ви послужи в предстоящото Ви митрополитско служение?*

– Най-вече търпението и любовта, която трябва да раздаваме на хората. Търпението, защото човек, когато е млад, се подвежда от своята сприхавост, припряност, новаторство, а любовта, която, както знаем от Първо послание до Коринтяни на св. ап. Павел, покрива всички грехове, всичко прощава, всичко извинява. Любовта, като най-висша християнска добродетел, трябва да е в основата на всички наши успехи и добри начинания, които се стареем да вършим, всеки според силите и възможностите си.

По Божий промисъл преминах през най-различни послушания в Българската православна църква – от попрището ми на преподавател и ефимерий в Пловдивската духовна семинария, през административния опит, който натрупах в Пловдивската св. Митрополия като протосингел на високопреосвещения Пловдивски митрополит Николай, а после и като негов викарий, след това като викарий на бившия вече Западноевропейски

На стр. 6

ЕПАРХИЙСКИ ИЗБОР

На 11 юни 2013 г. с писмо, вх. № 520, Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейският митрополит Симеон извести Българския патриарх Неофит и Светия Синод, че желае да се оттегли от митрополитско служение.

Като взе предвид досточтимата възраст и крехкото здравословно състояние на митрополит Симеон, Св. Синод в пълен състав, в заседание, проведено на 11 юни 2013 г., прот. № 17, реши да удовлетвори желанието му да премине на покой и го освободи от митрополитско служение, на основание чл. 82, ал. 3 от Устава на БПЦ – БП, считано от 11 юни 2013 г.

На същото заседание Св. Синод назначи Негово Високопреосвещенство Великотърновският митрополит Григорий за заместник на овакантения Западно- и Средноевропейски епархийски престол и му възложи подготовката и провеждането на епархийския избор.

Българският храм „Св. цар Борис-Покръстител“ в гр. Берлин, в който бе проведен епархийският избор

Впоследствие Св. Синод на заседание в пълен състав, състояло се на 24 септември 2013 г., прот. № 26, изготви и представи каталог с достоизбираемите кандидати за митрополитския престол и насрочи дата за епархийски избор, който да бъде проведен на 20 октомври 2013 г. в епархийския център гр. Берлин. В листата бяха включени следните достоизбираеми епископи: Крупнишки Инокентий, Месемврийски Иаков, Адрианополски Евлогий, Тивериополски Тихон, Стобийски Наум, Знеполски Йоан, Велички Сионий, Драговитийски Даниил, Траянополски Киприан, Агатонийски Борис, Константишки Антоний, Проватски Игнатий, Бранички Григорий, Главинишки Йоан, Мелнишки Серафим.

Уведомени с Окръжно писмо № 1 от 29 септември 2013 г., епархийските избиратели се събраха в определен ден в катедралния храм на Западно- и Средноевропейската епархия на БПЦ-БП „Св. цар Борис Покръстител“ в гр. Берлин, Германия, за да изберат нов митрополит на овакантената си епархия. Историческият ден започна с отслужването на светата Божествена литургия от Негово Високопреосвещенство Великотърновският митрополит Григорий – заместник на овакантения митрополитски престол на Западно- и Средноевропейската епархия на БПЦ-БП.

В литургията молитвено участие взеха епархийските избиратели, служители при св. Митрополия и др.

В края на богослужбата митрополит Григорий се обърна към избирателите с думите: „Възлюбени в Господа отци, братя и сестри, днес чертаете най-новата история на Западно- и Средноевропейската епархия на Светата ни Православна Българска Църква – Българска Патриаршия. Богът на мира и любовта да благослови това епохално църковно-народно дело, за да може Западно- и Средноевропейската епархия на Светата ни Българска Църква да заблагоухае в красивия букет, наречен обединена Европа. На добър и благословен час!“

По утвърден от Светия Синод списък, всичките епархийски избиратели са 86 – свещениците с по двама избраници от всяка църковна община в диоцеза на епархията. Съгласно чл. 86 ал. 1 от Устава на Българската православна църква-БП, необходимият кворум за откриване на събраниято и провеждане на избора е присъствие на най-малко 2/3 от всички избиратели, които за Западно- и Средноевропейска епархия са осемдесет и шест.

Митрополит Григорий прикани членовете на Регистративната комисия в състав: г-н Владимир Пантелеев от БПЦО „Св. Кирил и Методий“, гр. Рим, и г-н Сотир Червенков от БПЦО „Св. Климент Охридски“, гр. Мюнхен, да съобщят броя на избирателите към момен-

та на проверката и да потвърдят редовността на пълномощията на епархийските избиратели, както и на документите им за самоличност. Установи се, че към момента са регистрирани 64 епархийски избиратели, от тях г-н Петър Кадиев от Стокхолм се е регистрирал, но си е тръгнал преди началото на избора, поради което в началото на изборното събрание са преброени точно 63 избиратели. Т.е. изискуемият според чл. 86 УБПЦ-БП кворум от 2/3, т.е. 42-ма избиратели, е налице и изборът може да започне.

След отправена към Бога молитва Негово Високопреосвещенство митрополит Григорий прогласи събраниято за открито. Той предложи ставрофорен иконом Иван Петкин от БПЦО „Св. Иван Рилски“ – гр. Виена, свещеноиконом Гоце Христов от БПЦО „Св. Иван Рилски“ – гр. Лисабон, г-н Христо Карабаджаков от БПЦО „Св. Кирил и Методий“ – гр. Хамбург, и г-жа Ася Теодосиева от БПЦО „Св. цар Борис Покръстител“ – гр. Берлин, да съставят изборното бюро, което да ръководи работата на събора. Епархийските избиратели приеха единодушно и без възражение състава на предложе-

ната изборна комисия, а за протоколчик бе определена г-жа Ася Теодосиева от гр. Берлин.

Без извършена повторна проверка и преброяване на избирателите чрез поименно повикване по регистрационния списък. След това митрополит Григорий прочете имената на епископите достойни кандидати, определени от Светия Синод в избирателната листа (Протокол на Светия Синод на БПЦ-БП № 26/24.09.2013 г. – пълен състав) по чл. 85, ал. 2 от Устава на Българската православна църква – БП и разясни, че съгласно чл. 87 ал. 2 от УПБП-БП гласоподаването е тайно, чрез заграждане на две от имената в бюлетината с всички петнадесет имена от синодалната избирателна листа – определените достоизбираеми епископи по чл. 85, ал. 2. Разяснено бе в какви случаи бюлетината би била недействителна, в кои случаи кандидатите се считат за избрани, също и как се постъпва, когато никой от кандидатите не получи мнозинство или пък мнозинство е получил само един от тях, както и редът, когато кандидатите имат равен брой гласове.

От отпечатаните предварително 110 бюлетини бяха използвани 63, а останалите 47 бюлетини останаха резервни.

Гласуването започна точно в 11,18 ч. и приключи в 11,35 часа.

Урната бе отворена в присъствието на всички епархийски избиратели, след което членовете на изборното бюро ставр. ик. Иван и ик. Гоце Христов преброиха пуснатите бюлетини и се установи, че в урната има 63 бюлетини. Ик. Гоце Христов разгъна пред епархийските избиратели всяка бюлетина поотделно, като провери

нейната действителност, а г-н Сотир Червенков записа резултатите на табло. Ставр. ик. Иван Петкин от изборното бюро също отбеляза резултатите от гласоподаването, както и почти всички присъстващи. След преброяването на гласовете стана ясен следният изборен резултат:

1. Крупнишки епископ Инокентий – 1 глас
2. Месемврийски епископ Иаков – 23 гласа
3. Адрианополски епископ Евлогий – 1 глас
4. Тивериополски епископ Тихон – 17 гласа
5. Стобийски епископ Наум – 3 гласа
6. Знеполски епископ Йоан – 2 гласа
7. Велички епископ Сионий – 9 гласа
8. Драговитийски епископ Даниил – 3 гласа
9. Траянополски епископ Киприан – 0 гласа
10. Агатонийски епископ Борис – 4 гласа
11. Константишки епископ Антоний – 48 гласа

12. Проватски епископ Игнатий – 1 глас
13. Бранички епископ Григорий – 8 гласа
14. Главинишки епископ Йоан – 2 гласа
15. Мелнишки епископ Серафим – 1 глас

Установено бе, че само кандидатурата на Константишки епископ Антоний е събрала изискуваните от чл. 87 ал. 4 УБПЦ-БП гласове – повече от половината на всичките присъстващи епархийски избиратели – 48 гласа.

Тъй като втори кандидат не набра нужните най-малко 32 гласа от всички присъстващи 63 избиратели, на основание на чл. 87 ал. 5 УБПЦ-БП се наложи провеждането на втори тур.

Последва изготвянето на нова бюлетина без името на вече избрания Константишки епископ Антоний. Отпечатани бяха 65 бюлетини – 2 от които резервни.

В 12,45 ч. започна вторият тур от избора. След нова поименна проверка и разяснения за реда според Устава, започна повторното гласуване.

В разпечатаната урна членовете на Изборното бюро под погледите на присъстващите избиратели преброиха 63 действителни бюлетини. Получени бяха следните резултати от гласуването на втори тур:

1. Крупнишки епископ Инокентий – 0 гласа
2. Месемврийски епископ Иаков – 35 гласа
3. Адрианополски епископ Евлогий – 0 гласа
4. Тивериополски епископ Тихон – 17 гласа
5. Стобийски епископ Наум – 0 гласа
6. Знеполски епископ Йоан – 0 гласа
7. Велички епископ Сионий – 4 гласа
8. Драговитийски епископ Даниил – 2 гласа
9. Траянополски епископ Киприан – 0 гласа
10. Агатонийски епископ Борис – 0 гласа
11. Проватски епископ Игнатий – 0 глас
12. Бранички епископ Григорий – 5 гласа
13. Главинишки епископ Йоан – 0 гласа
14. Мелнишки епископ Серафим – 0 гласа

Установи се, че единствено кандидатурата на Месемврийски епископ Иаков е получила изискуемите по чл. 87, ал. 4 и 5 УБПЦ-БП повече от половината от всички присъстващи избиратели.

На основание чл. 87, ал. 4 УБПЦ-БП за избрани са обявени Константишки епископ Антоний и Месемврийски епископ Иаков.

Последва подписване на протокола от всички присъстващи избиратели.

След пристойна благодарствена молитва към Бога заместникът на овакантения митрополитски престол на Западно- и Средноевропейска епархия на БПЦ-БП Негово Високопреосвещенство Великотърновският митрополит Григорий закри събраниято в 13,25 часа.

каноничен избор

След като на своето заседание на 26 октомври Св. Синод разгледа и одобри документацията по проведения на 20 октомври епархийски избор на основание чл. 90, ал. 1 от Устава на Българската православна църква – Българска Патриаршия, на 27 октомври, Седма неделя след Неделя подир Въздвижение, високопреосвещените митрополити от Св. Синод на БПЦ-БП начело с Българския патриарх Неофит се събраха в

Българският патриарх направи съобщение за предстоящия избор и като припомни накратко събитията довели до днешния ден, се обърна към синодалните архиереи с думите: „Ваши Високопреосвещения, нека, призовавайки в усърдна молитва помощта на Светия Дух, с добра съвест да изпълним архипастирския си дълг и да изберем канонически митрополит на Западно- и Средноевропейския епархийски прес-

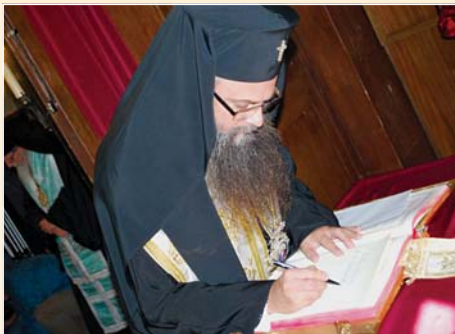

Веднага след като приключи каноничният избор, там бе изпратен архим. Дионисий, за да ги извести за резултатите и да ги прикани да дойдат в приемния салон на Синодалната палата, където ги очакваха Негово Светейшество патриарх Неофит и митрополитите от Светия Синод. Там патриархът поздрави от свое име и от името на Св. Синод новозизбрания Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний с думите:

радвайте се (пред Него) в трепет“ (Пс. 2:11).

Молитвено благопожелаваме Всецедрият Бог да Ви обдари със Своите милости за успешни и плодотворни архипастирски трудове за полза на светата ни Църква, благочестивото Ви паство и упование в нашето братско съдействие и подкрепа.

Изпращаме Ви във Вашия епархийски център с искрена обич и увереност, че всякога ще пребъдвате в страх Божий, крепка вя-

синодалния параклис „Св. цар Борис-Михаил Покръстител“, за провеждането на канонически избор на нов Западно- и Средноевропейски митрополит и техен събрат в Св. Синод.

Историческият ден за овакантианата ни задгранична епархия и цялата Българска православна църква започна с отслужването на утрения и св. Литургия, по време на които клир и народ измолваха Божие благословение за предстоящия избор. Богослуженията бяха оглавени от Негово Високопреподобие архим. Дионисий, началник-отдел „Богослужение“ при Св. Синод, в съслужение с дякон Иван Петков. Молитвено съучастваха митрополитите от Светия Синод, епископи на БПЦ, деканът на Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ г-н Александър Омарчевски, ректорите на Пловдивската духовна семинария „Св. св. Кирил и Методий“ ставр. ик. Добромир Костов и на Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“ г-н Димитър Костадинов, синодални служители, представители на Западно- и Средноевропейската епархия, както и на Пловдивската епархия, където премина съществена част от църковното служение на Константиийския еп. Антоний, и на Видинска епархия, от която започва духовният му път, и съпричастни духовници и миряни.

тол. На добър час!“

Съгласно Устава на БПЦ, гласуването стана като патриарх Неофит и митрополитите от Св. Синод по старшинство влизаха един по един в олтаря на параклиса и собственооръчно изписваха името на един от двамата епископи, избрани от епархийските избиратели предната неделя. Съгласно традицията, гласуването става на светия Престол върху св. Евангелие, разворено на евангелския текст, който се чете на утренията на Възкресение Христово – в символ на обновения живот, който започва с този акт за епархията.

След гласуването си високопреосвещените митрополити излизаха от светия олтар и връчваха плика с бюлетината на патриарх Неофит, като целуваха десницата му. За молитвено настроение и тържественост по време на гласуването със своите песнопения допринесоха клиросните певци, под ръководството на г-н Любомир Игнатов.

В избора взеха участие Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Неофит, временно управляващ Русенска епархия, Врачански митрополит Калиник, Сливенски митрополит Йоаникий, Видински митрополит Дометян, Великотърновски митрополит Григорий, Плевенски митрополит Игнатий, Старозагорски митрополит Га-

лактон, Ловчански митрополит Гавриил, Пловдивски митрополит Николай и Доростолски митрополит Амвросий. По уважителни причини отсъстваха митрополитът на САЩ, Канада и Австралия Йосиф и Неврокопският митрополит Натанаил, които не изпратиха своя глас.

След преброяването, което направи патриарх Неофит с помощта на Сливенски митрополит Йоаникий, стана ясно, че са налице 10 броя бюлетини – всички действителни, като за Константиийския епископ Антоний бяха подадени 10 гласа, а за Месемврийски епископ Иаков – 0 гласа. На основание получения изборен

резултат Българският патриарх от името на Св. Синод прогласи тържествено Константиийския епископ Антоний за каноничен Западно- и Средноевропейски митрополит. Съгласно чл. 91 (1) от Устава на БПЦ-БП, новозизбраният епархийски митрополит встъпва в правата си в деня, в който Светият Синод му съобщи, че е канонически избран. Беше възгласено многолетствие.

По време на богослуженията и каноничния избор двамата кандидати – Константиийски еп. Антоний и Месемврийски епископ Иаков молитвено участваха в св. Литургия в патриаршеския катедрален храм „Св. Александър Невски“.

„След овакантиането на Западно- и Средноевропейския епархийски престо̀л, съгласно Устава на БПЦ – БП се пристъпи към избор на нов митрополит на нов митрополит на епархията.“

След изпълнение на всички изисквания, Епархийският избирателен събор в гр. Берлин посочи от каталога на достъпните епископи двама, единият от които сте Вие.

Днес Ние и Светият Синод след усърдна към Бога молитва извършихме канонически избор и определихме Вас, Високопреосвещени Владико, за Западно- и Средноевропейски митрополит.

От днес Вие сте архипастирът на всички православни българи, живеещи извън пределите на Родината, в страните, намиращи се в диоцеза на Западно- и Средноевропейската епархия.

Пред себе си имате светлия пример за достойното и отговорно служение на блаженпочиналия патриарх Максим (светла му памет!), през чието светелстване е основана тази млада по години, но богата по дух и традиция епархия. Проявете делото на Вашия предшественик – бившия митрополит Симеон, в нейното благоустройство и духовно възрастване. Проповядвайте Христовото слово с думи и дела „Служете Господу със страх и

ра и себепотвържена любов.“

В отговорното си служение да имате сътрудничеството на благочестивия клир и паство на богодаруваната Ви епархия.

С непрестанен стремеж следвайте спасителния жертвен подвиг на Великия Пастиренаачник, Господа нашего Иисуса Христа.

На многая и благая лета! На добър час, Високопреосвещени Владико!“

(Словото-отговор на митрополит Антоний, четете на стр. 4).

Митрополит Антоний получи поздравления от свещенослужители и гости от Западно- и Средноевропейската епархия и от други лица, присъстващи на тържеството. Прозвуча тържествено „Многая лета“.

За проведения канонически избор беше съставен Акт, подписан от Българския патриарх и гласувалите митрополити, който бе вписан в Кодекската на Св. Синод за вечен спомен.

Изборът на Западно- и Средноевропейски митрополит и в двата му етапа – епархийски и канонически – премина при голям интерес от страна на медията, които своевременно и точно отразяваха това важно събитие за Българската православна църква и особено за епархията, в диоцеза на която живее и пребивават вече над 1 000 000 българи и броят им постоянно се увеличава.

Текстове на стр. 2-3 Александра КАРАМИХАЛЕВА

Каноничен избор

Слово-отговор на новоизбрания митрополит

Ваше Светейшество, Ваши Високопросвещения, Ваши Преосвещения, Боголюбиви отци, Обични в Господа братя и сестри,

Благодатен и свещен е този ден в моя живот. Светъл миг, сладка минута за душата, ден знаменателен, радостен и щастлив, ден, в който Ваше Светейшество и високопросвещените членове на Светия Синод под благодатното осенение на Божествения Дух избрахте нов архипастир на Западно- и Средноевропейската епархия.

В тези трепетни и богати на духовно съдържание мигове аз трябва да затворя уста, да слушам, а не да говоря. Но „пламна сърцето ми в мене“ (Пс. 38:4). Да говоря с искрена благодарност към Господа Бога, за което Той с пребогата милост избра мен, грешния и недостоен. Издигна ме до висотата на митрополитското служение на светата родна Църква. „Господи, Боже мой, вечно ще Те славя“ (Пс. 29:13). „Твоята милост и Твоята истина нека ме пазят непрестанно“ (Пс. 39:12). Смирено се покланям пред всеблагия Божий промисъл, който чрез действието на Светия Дух възложи жребия на мен – най-малкия от епископите.

С искреност признавам, че не мога с думи да изразя чувствата, които преживявам. „И страх ме обзе“ (Деян. 5:11). Защото кой съм аз и какво мога да сторя? „Аз не мисля за себе си, че съм постигнал това“ (Фил. 3:13). Изпитани и избрани мъже, бележити подвижници са се изпълвали със страх и трепет пред високото архипастирско служение в Църквата. Като имам пред себе си идеалния образ на архиепископското служение, предаден от свети апостол Павел, ревността на свети Йоан Златоуст, свети Григорий Богослов, равноангелния подвиг на преподобни Антоний Велики и други, аз се питам с думите на Псалмопевеца: „Какво да вздам на Господа за Неговите велики милости, за всичките Му благоденяния към мене?“ (срв. Пс. 115:3) – „Моята молитва ще дам Господу пред целия Негов народ“ (срв. Пс. 115:5-9). Хвала и благодарност на Господа Бога за всичките големи милости и велики щедрости към мене грешния! –

„Ще възхвалям Господа, доде съм жив“ (Пс. 145:2). В този свещен миг смятам за свой най-съществен и приятен дълг да засвидетелствам и подчертаю да изкажа своята дълбока, синовна, от сърце благодарност и признателност към Ваше Светейшество – Предстоятеля и Първосвещителя на светата ни родна Църква, за проявеното отеческо внимание и изрядна любов – любов, която „всичко извинява, всичко претърпява“ (1 Кор. 13:7). Благодаря и на богомъдрите архипастири – митрополитите, членовете на Светия Синод, че ме дарихте с доверието си и благоволихте аз да заставам днес сред вас в свещеното ви събрание. Както досега, така и напред ще разчитам на любовта, архипастирската мъдрост и опитност на Ваше Светейшество и Ваши Високопросвещения.

Ваше Светейшество, Досточтимите архипастири на светата ни Църква, Съзнавам, че по пътя си имах и успехи, но и препънки, че волно или неволно съм губил напрасно дните си, но се надявам, че по Вашите молитви Бог ще ми даде сили и мъдрост да употребявам времето, да го скъпя като ценен дар и да го изпълня с ревност по Божието дело. Признателен съм на епархийските избиратели от Западно- и Средноевропейската епархия за желанието им да бъде темен епархийски митрополит.

Благодаря на православните християни и всички приятели и познати! Молитвено ще спомням всички, които ме дариха с обич и внимание. Моля всички ви, давайте ми и в бъдеще вашата братска в Христа Бога обич и молитва! Вседушевно моля Господа да ме научи да служа и действам така, че да мога да донеса радост и утеха в богодаруваната ми Западно- и Средноевропейска епархия. Нека служението ми като митрополит да бъде не за да угождам на човеци, а на Бога, Който изпитва сърцата ни. Да бъде слава на Светата Единосъщна, Животворяща и Неразделна Троица – Отца и Сина и Светия Дух – сега и векови веков.

Амин!

придобития опит в благодатното служение на Западно- и Средноевропейската епархия. Ще разчитам и в бъдеще на подкрепата на високопросвещения бивш Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон, на неговата мъдрост, защото съзнавам, че „които презират мъдрост и поука, са нещастни... трудовете им – безплодни, и делата – безполезна“ (Прем. 3:11).

Ваше Светейшество, Досточтимите архипастири на светата ни Църква,

Съзнавам, че по пътя си имах и успехи, но и препънки, че волно или неволно съм губил напрасно дните си, но се надявам, че по Вашите молитви Бог ще ми даде сили и мъдрост да употребявам времето, да го скъпя като ценен дар и да го изпълня с ревност по Божието дело.

Признателен съм на епархийските избиратели от Западно- и Средноевропейската епархия за желанието им да бъде темен епархийски митрополит.

Благодаря на православните християни и всички приятели и познати! Молитвено ще спомням всички, които ме дариха с обич и внимание. Моля всички ви, давайте ми и в бъдеще вашата братска в Христа Бога обич и молитва!

Вседушевно моля Господа да ме научи да служа и действам така, че да мога да донеса радост и утеха в богодаруваната ми Западно- и Средноевропейска епархия. Нека служението ми като митрополит да бъде не за да угождам на човеци, а на Бога, Който изпитва сърцата ни. Да бъде слава на Светата Единосъщна, Животворяща и Неразделна Троица – Отца и Сина и Светия Дух – сега и векови веков.

Амин!

Възгоряване

Тържествено възгоряване на Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний

На 2 и 3 ноември 2013 г., по решение на Светия Синод на Българската православна църква-Българска патриаршия тържествено се проведе възгоряването на новоизбрания Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний.

На 2 ноември в катедралния храм „Св. цар Борис Покръстител“ в Берлин бе отслужена тържествена вечерна служба с петохлебие, която бе оглавена от новоизбрания митрополит на Западно- и Средноевропейската ни епархия – Негово Високопросвещение митрополит Антоний.

Гости на вечерната служба бяха Негово Високопросвещение бившият Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон, Негово Високопросвещение Великотърновският митрополит Григорий, НВ Симеон II Саксбургготски, Негово превъзходителство българският посланик в Берлин г-н Ради Найденов, както и много гости от България и от различни църковни общини от цялата Западно- и Средноевропейска епархия. С благословението на Негово Високопросвещение Видинския митрополит Дометиан на тържествата присъства и архимандрит Поликарп, който поднесе поздравите към новия митрополит от името на Видинската епархийска църква.

След тържествената вечерня с приветствие към новоизбрания митрополит, клира, народа и благочестивото изпълнение в храма се обърна Великотърновският митрополит Григорий, който сподели радостта си от избора и пожела Бог да помага и благославя новия митрополит и да му помага по пътя на митрополитското служение.

Поздравление към митрополит Антоний отправи ставр. ик. Юлиан Ангелов от името на Епархийския съвет, както и от духовенството при берлинския ни храм. От името на свещенството поздрав отправи архимандрит Йоан, протосингел на Западно- и Средноевропейска митрополия, който пожела на владика Антоний много духовни сили и изрази молбата на свещенството от епархията – така да се отнася към тях, щото те от любов да му бъдат послушни и да работят за благо на епархийската църква в Западна и Средна Европа. От името на манастирските митрополити бе поздравен от високопреподобния архимандрит Йоханес, игумен на православния ни манастир в Германия. Поздрав към новия митрополит отправи и епархийският съветник при Западно- и Средноевропейската митрополия г-н Христо Беров, юрист по църковно право.

След благопожеланията митрополит Антоний изказа сърдечна благодарност на всички, които се обърнаха към него и в своето слово заяви, че ще работи с всички сили за благото и духовното израстване на епархията, на вярващите християни и ще бъде опора на изстрадалия ни народ, който в своето лишние е тръгнал по пътя на странстването, за да търси препитание.

На 3 ноември в берлинския катедрален храм „Св. цар Борис Покръстител“ бе отслужена тържествена света Литургия. Тя бе оглавена от Негово Високо-

просвещение Западно- и Средноевропейска митрополит Антоний в съслужение с Берлинския и Германски архиепископ Марк от Руската задгранична православна църква, Великотърновският митрополит Григорий, архиепископ Теофан от Руската православна църква – Московска патриаршия, резидиращ в Берлин, и Кронщадския епископ Софян, викарен епископ на митрополит Серафим – Румънска православна църква.

В богослужението взеха участие много духовници от епархията, гости от Пловдивска епархия, както и представители

на различни църковни православни предствителства в Германия.

Богослужението бе украсено и духовно озарено от присъствието и на Негово Високопросвещение бившият Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон, който със своето достолепие и любов вдъхнови вярващите християни и давайки им истински пример на любов и отговорност пред Бога, им преподаде своето благословение.

В светата Евхаристия молитвено участие взеха НВ Симеон II, г-н Петър Манджук, Негово превъзходителство г-н Ради Найденов, г-н Йордан Динев, депутати, общественици, културни и политически дейци, както и много гости от България и различните църковни общини от цялата епархия.

На тържествената служба по възгоряването на новия митрополит Антоний имаше представители на Римокатолическата общност в Германия: епископът на Магдебург Герхард Файге, д-р Николаус Вирвол – доскорошен втори директор на Института за Източните църкви на КЦГ, представители на арменската общност и представители на евангелската общност в Германия.

На стр. 5

ВЪВВОРЯВАНЕ

От стр. 4

Църковните песнопения по време на вечернята и на светата Литургия бяха изпети със сладкопение от Пловдивския църковен хор „Св. апостол Ерм“, а Пловдивската православна телевизия отразяваше въдворяването на новия митрополит.

След св. Литургия Негово Високопреосвещенство Великотърновският митрополит Григорий прочете Посланието на Св. Синод на БПЦ-Българска патриаршия до всечестния клир, монашествашите и богохранимото паство на Западно- и Средноевропейска епархия, в което, като се прогласява за канонически и правилно избран Негово Преосвещенство Константиински епископ Антоний за правоправещ митрополит на Западно- и Средноевропейската епархия на БПЦ-БП, се казва: „И така, възлюбени в Господа чеда, с това каноническо определение на високопреосвещения митрополит Антоний за ваш архипастир се угов-

летворяват вашите духовни желания и нужди. Като има предвид неговата опитност, енергия, богословски познания и служението му в светата ни Църква, Св. Синод се надява, че новоизбраният ваш правоправещ архиерей ще се грижи и отговаря на своето високо призвание, усърдно ще се труди за удовлетворяване на вашите религиозно-нравствени потребности и апостолски ще свидетелства пред вас истините на Христовото благовестие.

Но, за да изпълни високопреосвещеният митрополит Антоний успешно своето апостолско служение като ваш архипастир, ще му бъдат необходими ва-

шата синовна любов, преданост, почитание, уважение и послушание.

Като ви призоваваме да припознаете отсега нататък за свой канонически митрополит високопреосвещения Антоний, отчески ви съветваме да му съдействате със своята любов и преданост в предстоящата негов свят, но труден подвиг.

Като ваш духовен отец и ръководител, който носи тежката отговорност за вас пред Бога и Църквата, полезно за вас е всички да слушате неговите мъдри съвети, огласителни поучения и пас-

турски наставления, него да споменавате в светите храмове, в светите богослужения и в молитвите, към него да се обръщате за съвети в своите духовни нужди и епархийски дела, защото според законите и постановленията на светата наша Православна църква, управлението на епархията принадлежи на него. Нека Негово Високопреосвещенство намери във вас свои възлюбени духовни чеда, а вие в него – своя духовен отец, та при взаимна любов между пастир и пасоми да може той по-лесно и успешно да отговори на своето архипастирско призвание, да оправдае вашите и на Църквата надежди, като я ръководи по пътя на истината, живота и спасението и ви представя пред престола на Всевишния зрави, чисти и свети во славу Его, Егунородного Сина и Господа Бога и Спасителя нашего Иисуса Христа.

Като известяваме с това наше послание вас, наши възлюбени в Господа чеда на родната ни света Православна църква извън пределите на Отечеството ни в българския църковен диоцез на Западно- и Средноевропейската епархия, за каноническото определение на Негово Високопреосвещенство митрополит Антоний, призоваваме над вас Божието благословение и оставаме ваши в Христа молитвуватели.“

Новоизбраният митрополит Антоний благодари на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и на Светия Синод за гласуването му доверие. Митрополит Антоний изрази и своята признателност към бившия Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон, като отбеляза заслугите му за създаването на епархията. Дядо Симеон подари на наследника си своя владишки жезъл и му пожела да развие постигнатото от него.

Поздрав към митрополит Антоний отправи и архиепископ Марк, който поздрави българския архиерей от името на Епископската конференция на Германия и заяви, че особено се радват за това, че викарният епископ на владика Симеон е поел това служение, защото такива са били молитвите на всички епископи, именно той да оглави този митрополитски престол.

След благодарностите, изказани от митрополит Антоний, в приемния салон на Българското посолство в Берлин бе даден тържествен прием, където новоизбраният и въдворен Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний бе поздравен официално от Негово превъзходителство посланика г-н Ради Найденов, както и от много официални гости и вярващи християни. Митрополит Антоний бе поздравен и от Негово Високопреосвещенство Германския митрополит Августин – Вселенска патриаршия.

С особена любов и радост християните от Западно- и Средноевропейската епархия посрещнаха своя архипастир и му пожелаха леко и благодатно служение на Господнята нива.

Архи. ПОЛИКАРИ

Слово към новоизбрания Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний от името на клира и народа на епархията

Ваше Високопреосвещенство,

От препълнени с вълнение и радост сърца отправяме днес молитва и благодарение към Всеподателя Бога за Неговия благ промисъл, че именно Вие бяхте издигнат да заемете митрополитския престол на Западно- и Средноевропейска епархия след оттеглянето, поради физическа немощ, от това високоотговорно служение на бившия кириарх на епархията ни – митрополит Симеон, на когото поднасяме поклон и благодарност за немалкото трудове по устройването на българските епархийски структури в Западна и Средна Европа и за отеческите му грижи. Ведно с ликуващия народ при посрещането на Спасителя в Свещения град възкликваме: „Благословен грядий во имя Господне!“ – Благословен да сте Вие, високопреосвещеный Владико, който идвате в името на Господа!

Защото вярваме, че

Бог Ви избра за наш пастир, Той, Който единствен изпитва сърца и утроби (Пс.7:10), Ви води по Вашия житейски и духовен път, за да Ви възпита, за да придобие нужните духовна висота, опит и умения, нужни за нелекото митрополитско служение. Бог напълни стъпките Ви към нас, за да пасете Неговите „люде придобити“ (1 Петр. 2:9), живеещи и пребиваващи в диоцеза на епархията ни. Като счете

Бог, за Когото нищо не остава скрито, че над малкото сте се оказал верен (Мат. 25:21), сега на Вашите плещи възлага грижата за доброто устройване на обширната и многолюдна Западно- и Средноевропейска епархия – за храмовете, свещенството и пасомите, за богослужения и духовен живот, социалната дейност и просветата, за мира и благоденствието на епархийската ни Църква, в чийто диоцез живеят днес стотици хиляди наши сънародници.

Ние, светий отче и Владико, чухме гласа на Вашата отеческа любов към нас

и сме свидетели на архипастирската Ви загриженост да не се погуби ни една душа. Във Вашето благо слово разпознахме Слово-то Христово – вразумяващо, наставляващо, изправя-

що, приласкаващо и утешаващо – водещо към златни поля и бистри потоци. Слово, в което има благодат и истина, и което води към спасение, и познаваме във Ваше лице своя архипастир, когото можем да следваме без страх и колебание (Йоан. 10:1-5).

Във Ваше лице всички ние, живеещите в диоцеза на територията на Европейския континент, виждаме отобраза на Господа и Спасителя

Иисуса Христа и Вие сте нашата надежда във вярата, изпълнение на любовта и пристанище на премъдростта. Вие, родний архипастирю, сте вратата и който при Вас дохожда ще се спаси и паша ще намери. Вие – правоправещият каноничен архиерей, сте едновременно истинската лоза и лозарят, а ние сме пръчките, които сами не можем да даваме плод, а единствено с Вас можем да даваме много плод, и то добър, като пребиваваме в единомислие – като ние сме във Вашите молитви и Вие в нашите. Вие сте добрият пастир и на Вас се падна да положите душата си за всички нас – Вашето паство; Вие сте добрият пастир и познавате своите си и своите Ви познават и всички ще бъдем едно стадо и един пастир!

Позволете от името на Епархийския съвет, Църковното настоятелство при Вашия катедрален храм, клира и народа на богодаруваната Ви епархия и на българите във Вашия престолен град да Ви поздравя с „Добре дошъл“, високопреосвещени Владико, да Ви уверя в нашата синовна любов, почит, преданост и послушание лично към Вас и архипастирския Ви трон, като именно тук изказваме дълбоката си признателност към Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и към Вашите събратя синодалните архиереи за гласуването от тях пълно доверие към Вас – нашия Владика и Свещеноначалник.

Ваше почитаемо и зелолюблено Високопреосвещенство, с открити сърца възкликваме: „На многоя и благая лета, Владико светий!“

2 ноември 2013 г., катедрален храм „Св. цар Борис-Михаил Покрестител“, гр Берлин

ИНТЕРВЮ

От стр. 1

митрополит Симеон, аз наистина придобих немалък опит: пастирски, богослужбен и в църковната администрация както тук в България, така и извън нея. Това ме обнадеждава, окуражава и ми дава една твърда вяра, че с Божията помощ и с помощта на моите събратя архиереи, съслужители и сътрудници делото в Западно- и Средноевропейската епархия ще преуспее. Църковното дело е дело колективно, съборно и е немислимо архиерей да успее в него, ако няма подкрепата на осветения клир и без молитвите и помощта на богомолния народ.

– В продължение на три години Ви бяхте вицархiepископ на вече бившия Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон и като такъв успяхте да опознаете епархията, за архиепископ на която сега сте поставен. Какво е наследството, което получавате?

– Разбира се, най-ценното наследство е това, че в благодатните двори на Западно- и Средноевропейската епархия живеят хора и отрудени, и преуспели, хора изпълнени с дълбока вяра и надежда в Бога, които са потърсили своето по-добро бъдеще и реализация зад граница, но осъзнават и търсят подкрепата на светата Църква. Една добра почва, в която да сеем словото Божие и то да дава добър плод в техните души. Високопосвещеният бивш Западно- и Средноевропейски митрополит Симеон се е потрудил усърдно според мярката на своите сили да роди духовно в своите обитатели Западноевропейската епархия, да отхрани това паство и да остави едно добро наследство за своите следовници – в това число и на мен, като втори Западно- и Средноевропейски митрополит.

Пред Западно- и Средноевропейската епархия има немалко предизвикателства, които нашето време поставя и на които трябва да отговорим. Например въпросите, които са свързани с евроинтеграцията и с изпращането на достойно представителство на Българската православна църква в Брюксел, за да може нашата Църква да заеме своето място в редиците на другите православни църкви, които имат свои представителства в гр. Брюксел, да следим отблизо процесите там и да участваме живо в тях; участието в международни срещи и симпозиуми, където Църквата ни да бъде представена на ниво, за да се повиши още повече авторитетът ѝ.

– Стотици хиляди българи днес живеят и се трудят в диоцеза на Вашата епархия. Какви са Вашите наблюдения: остават ли верни нашите сънародници на православната си вяра и търсят ли покроя на Църквата за себе си и децата си?

– Несъмнено, нашите сънародници са откърмени с православната вяра и традиции от своите родители и деди. Далече от родината това чувство за национална и верова принадлежност е много по-изострено, отколкото когато се намират в нашата родина. Там, далеч от роден край и близки, те още по-осезателно и осъзнато търсят Божията помощ и подкрепата на Църквата ни. Това предпоставя една по-голяма отговорност от страна на нашите свещенослужители, както и от мен, като техен архиерей. В голямата си част хората, които се установяват зад граница са хора високообразовани, с добра подготовка, със своите аргументирани въпроси, на които трябва да дадем съответно изчерпателен и добре аргументиран отговор, а това изисква много добра богословска подготовка, познаване на православната вяра и традиции и добра

обща култура от страна на духовенството.

И докато в един град в България може да има две, три и много повече православни храмове, то в Западна Европа, разстоянията до най-близкия български православен храм в един космополитен европейски град или в една обширна област, или държава са много големи и това изисква много сила, осъзната и ясна мотивираност на възрастния народ, за да посещават нашите богослужения и да участват в живота на църковната община. От нас – епархийския архиерей и свещенството – зависи не само да привлечем към вярата вниманието на нашите сънародници, живеещи зад граница, но и да ги задържим в спасителните огради на Църквата. Да ги накараме да дойдат не само веднъж, но и да продължа-

народници, макар и да живеят далече от родината си, помнят и пазят традициите и ценят историята на православна България. Там общността, поставена в една мултирелигиозна среда, пребиваваща в страни, в които се изповядва католицизъм и протестантизъм, в Англия – Англиканската църква, са много почувствителни към това, да намерят своето място в Православната църква и с голямо желание идват в храма да слушат словото Божие и да участват активно в живота на църковните ни общини.

– Потокът от емигранти към Западна и Средна Европа все повече се увеличава, а с това и необходимостта от създаването на нови църковни общини, нови храмове и свещенослужители. Как смятате да се справите с този проблем?

– При тези разстояния в епархията

ТОВА Е КРЪСТ, ВЪЗЛОЖЕН

ва редовно да пропътуват тези, понякога стотици километри, за да дойдат в неделния ден на литургия и да удовлетворят своите духовни потребности. Отговорността за повереното ни паство ни задължава да не щадим себе си, силите и времето, които Бог ни е отредил.

– Кои са мерките, които предприемате в оградата на Църквата онези наши сънародници, които все още се лутат и търсят в житейския си път посока, упование и надежда? Кои ще са главните насоки в пастирското Ви и мисионерско служение?

– Една голяма част от нашите сънародници питат с какво биха могли да бъдат полезни в църковния живот. Говорят за ежедневните богослужения, говорят за големите празнични дни, когато вземат участие в организирането на църковни тържества, свързани с честването на големите празници – Рождество, Възкресение, Деня на християнското семейство и младеж... Те участват активно в живота на епархийската ни църква, водят своите деца редовно на църква, голяма част от тях ги приобщават редовно със светите Тайни – Кръвта и Тялото Христови, приучават ги да водят активен църковен живот, което е добър залог за бъдещото поколение на нашите сънародници. Няма нищо по-удовлетворително за един пастир от това да види как едно семейство – децата, водени от своите дядовци и родители – са в храма и всички заедно са съпричастни с радостта на големите Господски и Богородични празници или на неделния ден.

За наша радост, мнозина наши съ-

та са голяма вълна от наши сънародници да напуснат пределите на България и да дойдат в Европа. На първо време такъв център ще бъде изграден в Берлин, престолния град на епархията, където е седалището ѝ.

– Имате предвид информационен център, който да ги ориентира в законодателството на съответната страна, в намеренията на жилището и работата...

– Точно така. Място, където ще можем да посрещнем нашите сънародници и да ги упътваме в тяхното житейско поприще, ще бъдат насочени къде да изучават немски език, как да си намерят жилище, какви документи трябва да подготвят, за да се легитимират пред държавата... Така ще подпомогнем нашите сънародници в устройването им зад граница.

Искаме това да става под егидата на

Църквата, тя да даде своя дан за нашите сънародници както в духовен аспект, така и да се погрижи за тях и в чисто социален и житейски план.

– Този емиграционен процес несъмнено изисква откриването на нови български църковни общини. Как става това? Инициативата от самите православни християни ли идва, или от Митрополията?

– Откриването на една нова църковна община е процес, нещо, което узрява във времето. Практиката е такава: на места, където има голям български общности, където осъзнават и заявят писмено своята нужда да имат църковна община и свещеник, който да ги обгрижва, те подават една молба до канцеларията на светата Митрополия в град Берлин. След това светата Митрополия дава указания как трябва да бъде изградена църковната община.

По нашия Устав трябва да има най-малко 50 души, обединени около тази идея трябва да се избере и църковно настоятелство. След това, ако няма възможност към общината да се назначи конкретен свещеник, временно, докато тя се утвърди, за нея поема грижата някой свещеник от по-близка църковна община. Такъв е случаят с новата ни църковна община, която ще открием в Палма де Майорка – на Балеарските острови, където живеят над 5000 наши сънародници. За нея на първо време ще се грижат нашите свещеници от град Рединбург и от Барселона, които ще пътуват по един път в месеца за църковна служба. Дай Боже, тази църковна община да се утвърди, за да можем да изпратим свещенослужител, който да служи само там и всяка неделя да има служба. Но това е свързано и с интеграцията на този свещеник там, необходимостта да научи добре езика, да си намери работа, защото засега издръжката на нашите свещенослужители се подпомага частично от българската държава в лицето на Дирекцията по вероизповедания, откъдето се отпускат 500 евро помощ, които са съвсем недостатъчно за издръжката на свещенослужителя и семейството му. Всички наши свещеници са принудени при тези обстоятелства да работят странична работа, за да могат да се препитават и да осигуряват най-необходимото на своето семейство.

Въпреки всички тези трудности по намирането на подходящ свещеник за служение зад граница и неговото устрой-

интервю

ване там, аз до момента, като викарен епископ, съм ръкоположил четирима свещеници в Западно- и Средноевропейска епархия – във Виена, Париж, Страсбург и в Регенсбург. Това са млади хора, които са социализирани и приети в съответните държави. Хора, които са живели там, били са част от тази църковна общност, знаят езика, излъчени са от самата общност, която им е гласувала това доверие. Както е било в древност. Те работят и практикуват и друга професия и са материално осигурени. Това е тенденцията, защото когато в една още неукрепнала църковна общност дойде свещеник от България и първо трябва да учи езика и да се интегрира, това поставя на изпитание съответния свещеник и практиката показва, че много трудно може да се задържи. Губи се много време той да спе-

гари. Но към момента там нашите богослужения се извършват в храмове, които са ни предоставени от Католическата църква или от Евангелската. Архиепископът трябва постоянно да изминава хиляди километри, за да достигне до своето паство, да нагледа своите църковни общини,

МИ ОТ БОГА

чели доверието на своите пасоми, а е много важно между свещеника и паството да има сто процента доверие.

– Постигнали ли е самата църковна община да издържи своя свещеник, или това не са толкова илюзии хора и самите те са затруднени в своето препитание?

– Става въпрос преди всичко за желание и мотивация от страна на църковната община, доколко приоритетна е вярата и Църквата за вярващия народ, доколко приемат своя свещеник и го припознават като своя пастир, който се грижи за тяхното душевно спасение, който е техен учител във вярата, който принася за тях по време на Литургия Даровете за опрощаване на греховете и молитви пред Божия Престол. Зависа много от това, доколко те осъзнават ролята на свещенослужителя в своя живот, защото той е този, който трябва да ги преведе към спасение и вечен живот, той е посредникът между Бога и човека, той е този, който е овластен под благодатта на Светия Дух да свещенослужителства и да принася техните молитви пред Бога, и да се грижи като молитвен ходатай пред Бога за тях. Ако те осъзнават ясно и отговорно тази негова мисия и грижа и припознават в негово лице своя духовен баща, който полага на сто процента душата си за своето паство, се получава тази духовна симбиоза между паство и свещеник и тогава нещата вървят в правилна посока, и свещеникът е удовлетворен от своето служение и задоволен чисто материално. Защото, искаме или – не, ние живеем в един материален свят, в който всички, в това число и духовенството, са принудени да посрещат своите нужди.

– Да се изгради храм, съобразно местното законодателство, високите цени на имоти и т. н., изглежда задача непостижима. Как ще се справят с този проблем? Има ли случаи Българската православна църква да си е изградила храмове в диоцеза на Западно- и Средноевропейска епархия?

– Единственият такъв случай е нашият храм, посветен на светите братя Кирил и Методий в Будапеща. Старите български църковни общности, които са изградили този благолепен храм, посветен на светите Братя, с прицърковна къща за свещеника, параклис и помещение, където да се провеждат духовни беседи, са имали тази мотивация. Днес има градове, като Лондон например, където живеят по над 300 000 българи. В Германия, в град Берлин живеят може би над 15-16 000 бъл-

да свещенослужители, да побеседва със свещенослужителите и пасомите, да им даде напътствия, да ги изповяда... В същото време трябва да съвместява със своето свещенослужителско поприще това да бъде дипломат, посланик на вярата, когато контактува с други представители на православни църкви, на други деноминации и вероизповедания, и със светските власти.

– Вашият диоцез се разпростира върху повече от 15 европейски държави и под Вашия олюфор са поверени повече от милион българи, чийто брой продължава да нараства. С оглед на по-пълноценното им обгрижване, как гледате на едно евентуално разделяне на епархията в бъдеще?

– Това е процес, който сам по себе си трябва да узрее във времето със засилване на църковното съзнание най-вече на самите пасоми – нашите сънародници зад граница. Но това, което смятам да направя в бъдеще е да поставя викарни епископи в диоцеза на епархията, които да отговарят за Испания, Италия... – там, където има големи струвания на българи, и по този начин да отговоря на техните духовни потребности. На всеки митрополит се полагат помощници. Когато става въпрос за такива големи разстояния, това изисква голям интензитет. Аз все още съм млад, Бог да ми дава сили достойно да извървя своя път и да достигна до една достолепна възраст, а знаем, че човек с напредването на годините губи физическите си сили, те отслабват и ще се нуждаем от викарни епископи, които да ми помагат и да служат с мен на Божията нива. Въпросът не е в това чиято административно да се раздели епархията, защото това ще изисква и съответната администрация, сгради, разноски... – а да се търси най-добрият начин според обстоятелствата, за удовлетворяване на нуждите на хората.

– В нашето секуларно време всички ние, вярващите християни, сме потопени в една като цяло нехристиянска среда и да живеем по Христа, навсякъде е трудно и равносилно на изповедничество. Но по-трудно ли е да се съхраниш като православен християнин в инославна среда и как ще опазите чистотата на вярата на своите пасоми?

– Аз съм на мнение, че когато един човек живее в неправославна среда, той още повече засилва своите защитни механизми, за да запази своята вяра. Става по-бдителен, става по-взискателен и вни-

мателен към себе си, в това, което върши и възприема като убеждения и нравствени принципи. Докато православните християни живеят в България или в други православни държави, където на всеки ъгъл се издига православен храм и се чува камбанният звън, като че приемат този дар като даденост и не го ценят, както подобава. В Европа, когато видят православен храм, дали ще бъде български, руски или гръцки, тяхната душа се разтваря сякаш стоят пред небесния чертог.

Наистина, една такава среда поставя на изпитание вярата, особено когато става въпрос за хора, които тепърва навлизат във вярата, не са наясно с доктрината и догматиката на православната вяра и лесно могат да се подведат в леките разлики между другите, особено християнските вероизповедания. Но аз мисля, че тази среда същевременно ни кара да пазим и ценим вярата на отиците си. А нашата грижа, особено на епископа и на свещенослужителите, е да бъдем учители във вярата и нейни пазители. Ако видим, че някой от паството Христово, което ни е поверено, се отклонява – да го върнем отново в църковното стадо, за да върви в правия път. Тези, които вече са възцърковени и са напреднали във вярата, също са наши помощници в благовестието и със слово и личен пример преподават православната вяра на онези, които още не са укрепили в нея, карат ги да я заобичат.

– Как виждате бъдещите си взаимоотношения с Католическата и протестантските църкви и в кои области бихте могли да си взаимодействате с тях?

– Преди всичко в социалната сфера. Има вече много фондове по европейските програми, които отпускат средства както за развитие на човешките таланти, така и за извършване на една добра социална дейност. В Западна Европа социалната роля на Църквата е добре развита, така ние можем да си сътрудним в този ресор.

Не само поради факта, че използваме храмове, които са ни предоставени за богослужение от Католическата църква и евангелските църкви, ние имаме много добри чисто човешки отношения, обсъждаме въпроси, които касаят човешкото битие, различни житейски въпроси, които касаят морала, нравствеността и социалния статус на паството. Това са проблеми на всички социални общности и ние като религиозни водачи не можем да ги подминаваме с лека ръка, без да търсим начин да предпазим нашето паство от сблъзките на света и нашето време, на основата на вярата и изконните евангелски ценности.

– Напоследък се заговори за едно засилване на популярността и присъствието на Православието в традиционно неправославни страни. Съгласен ли сте с такава констатация? И ако „да“: какво е Вашето обяснение за това явление и как смятате, че трябва да се отговори на този интерес?

– Православието е крепост и твърдина на Истината. Има една истина, не може да има много истини и Христос е казал: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. В наше време у хората, особено на Запад, все повече се забелязва едно пренасищане от материалното, от всичко, което ни заобикаля. Хората осъзнават преходността на материалното, на човешката слава, суетата на ежедневие си, изменчивостта и преходността на всичко, което ни заобикаля и което ни ангажира, и това ги кара да търсят вечното, непреходното, истинското. А Православието е съкровищница на истината, бастион на

истината и врата към вечния живот. И така постепенно пренасищането от материализма, в който живеем е една много добра и благоприятна почва да посеем семето на Христовата вяра в сърцата си.

В момента има едно обръщане на Запада към Изтока. Това се наблюдава в световен мащаб. За жалост, мнозина в своите търсения тръгват по разни езотерични учения. Ако може да се оглави точно този процес на обръщането на Запада към Изтока, ние можем много лесно да фокусираме вниманието на всички тези хора към вечната Истина, която е Христос. Така че тези процеси Църквата възприема и се отваря преди всичко един голям и широк спектър и най-вече поле за работа на самите нас.

– А виждате ли Божий промисъл в това, че такъв голям поток от емигранти, от традиционно православни страни, през последните десетилетия пое на Запад, носейки със себе си православната си вяра и традиции?

– Несъмнено това е Божий промисъл, защото нищо не се случва случайно по земното лице. Може би в момента посланието на Изтока към Запада е именно да покаже на хората от Западна Европа и Америка, които са прераздоволени с всичко, но това, което имат не ги прави щастливи и удовлетворени от живота си. А това, към което винаги ще се стреми човешката душа, в която и точка на света да се намира, е живата вяра и общението с Христос, защото, както се казва в Священото Писание „каква полза за човека, ако придобие цял свят, а да повреди на душата си?“ (Марк. 6:36), частицата от Бога, която носи всеки един от нас. Тя търси да общува със своя Творец и да общува със своя небесен Отец. Тя, макар гласът ѝ и нейните вопли да биват потулвани, търси Бога и ако не Го намира, се чувства неудовлетворена. Единственото ѝ удовлетворение е в Христос.

За жалост, в нашата родина през последните години много китни села и градове се обезлюждават, а църквите в тях, останали без хора, които да се грижат за тях и да ги изпълват с молитва – запустяват. Един храм, в който няма богослужебен живот, в който богомолен народ не отправя своите молитви към Бога и в който Божията благодат не се излива върху верните чедра, е мъртъв храм. Това е скръбно, жалко, но Бог е силен и в тази човешка трагедия да донесе добро и спасение на човешките, като словото Божие се чуе по всички краища на земното лице, защото това е нашата задача – да отидем и да научим: „Идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа“ (Мат. 28:19), както е казал Господ Иисус Христос на Своите ученици.

– Съгласно Устава и традициите на БПЦ заедно с митрополитското служение Вие влизате и в състава на Светия Синод на БПЦ. Като член на Светия Синод в какво смятате, че бихте могли да бъдете полезни в общоцърковното дело? В коя област бихте насочили своите усилия?

– През годините доказах, че работя добре с младото, подрастващото поколение, така че бих бил полезен в просветно-поприще, в грижата за духовните училища и Богословския факултет, както и за развитието на стратегията за работа с младежите. Стига да бъде натоварен от светейшия Български патриарх и събранията си от Св. Синод да поема този кръст, ще дам на сто процента всичко от себе си за благо на родната ни Църква.

Интервюто взе:
Александра КАРАМИХАЛЕВА

за епархията

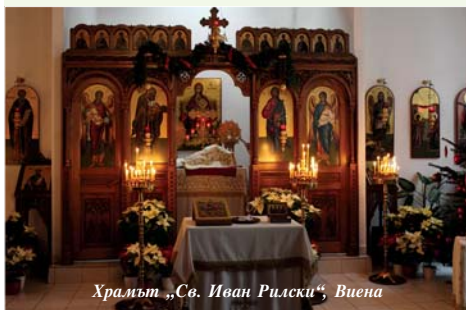
Българска Западно- и Средноевропейска епархия

С благослението на Негово Светейшество Българския патриарх Максим и по решение на Св. Синод на Българската православна църква след дългогодишно служение в САЩ като управляващ Акронска епархия от 22 декември 1979 г. Главиницки епископ Симеон, в качеството му на патриаршески викарий за Западна Европа, се заема с нелеката мисионерска задача да издири всички български общности в Европа, желайки да организират свои църковни общини, обединени в епархия под ведомството на БПЦ.

Дотогава такива са съществували само в Будапеща, Унгария – БПЦ община „Св. св. Кирил и Методий“, и във Виена, Австрия – БПЦ община „Св. Йоан Рилски“.

През 1980 г. за най-подходящ епархийски център и бъдещо митрополитско седалище е определена унгарската столица Будапеща. След близо двегодишни многобройни пътувания, със силна вяра в Бога, неизменно родолюбие и непрестанен труд са организирани БПЦ общини в държавите: Великобритания, Франция, Белгия, Германия и Швеция, като съвременно в тях са изпратени и свещенослужители, които да обгрижват богослужбните нужди на българското население по места.

На 17.04.1986 г. Главиницкият епископ Симеон е избран и канонически утвърден за пръв митрополит

Храмът „Св. Иван Рилски“, Виена

Епархията има към момента 30 общини с манастира и 29 клирии заедно с манастирското духовенство.

Църковните общини се ръководят от църковни настоятелства под председателството на енорийския свещеник, а на места и от избрано на тази длъжност цивилно лице. Всички свещенослужители в диоцеза на епархията в духовно и канонично отношение са на пряко подчинение на митрополита.

По важни въпроси, свързани с вътрешния епархийски живот и структура, както и за организирането и приемането на нови църковни общини, се произнася Епархийски църковен събор. Той се провежда на две, а от 2011 г. на четири години в различни църковни общини и е под председателството на митрополита. На този висш форум се избират Епархийски съвет, контролни органи на епархията и делегати за Църковно-народен събор.

Към момента под юрисдикцията на българската Западно- и Средноевропейска епархия се намират следните църковни поделения и общини:

Унгария – БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Будапеща;

Хърватия – БПЦО „Св. Седмочисленици“ – гр. Загреб;

Германия – БПЦО „Св. цар Борис Покръстител“ – гр. Берлин, БПЦО „Св. Георги Победоносец“ – гр. Дюселдорф, БПЦО „Рождество Богородично“ – гр. Кьолн и гр. Бон, БПЦО „Св. Климент Охридски“ – гр. Мюнхен, БПЦО „Св. Анна“ – гр. Пасау, БПЦО „Св. Николай Мирликийски Чудотворец“ – гр. Регенсбург, БПЦО „Св. Петка Търновска“ – гр. Манхайм, БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Хамбург;

Австрия – БПЦО „Св. Иван Рилски“ – гр. Виена, БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ Архиерейски параклис – гр. Виена;

Кралство Великобритания – БПЦО „Св. Иван Рилски“ – гр. Лондон;

Кралство Белгия – БПЦО „Св. Климент Охридски“ – гр. Брюксел;

Кралство Холандия – БПЦО „Св. архангели Михаил и Гавриил“ – гр. Хага;

Храмът „Св. Климент Охридски“, Мюнхен

Франция – БПЦО „Св. Патриарх Евтимий Търновски“ – гр. Париж, БПЦО „Св. Софроний Врачански“ – гр. Лион, БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Страсбург, БПЦО „Св. апостоли Петър и Павел“ – гр. Лил;

Кралство Испания – БПЦО „Рождество Богородично“ – Барселона, БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ – област Валенсия, БПЦО „Свето Богоявление“ – гр. Севовия;

Португалия – БПЦО „Св. Иван Рилски“ – гр. Лисабон;

Кралство Швеция – БПЦО „Св. Паисий Хилендарски“ – гр. Стокхолм, БПЦО „Св. Богородица“ – гр. Малмьо, БПЦО „Св. Димитър“ – гр. Гьотеборг;

Кралство Норвегия – БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Осло;

Италия – БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ – гр. Рим, БПЦО „Св. Амвросий Медолаански“ – гр. Милано;

Манастири – Германски православен манастир „Света Троица“.

От основаването на епархията до сега са проведени девет епархийски църковни събора:

Първи епархийски църковен събор (1-3.11.1991 г.), проведен в Будапеща, Унгария.

Втори епархийски църковен събор (8-10.10.1993 г.),

Храмът „Рождество Богородично“, Барселона

Храмът „Св. Иван Рилски“, Лисабон

на българската Западноевропейска епархия.

През 1987 г. е учреден Епархийски съвет, както и епархийска канцелария в Щутгарт, Германия. Епархийският съвет заседава под председателството на митрополита и пряко администрира БПЦ общините по места.

По решение на Св. Синод от 30.05.1994 г., прот. №17, седалището на митрополития е преместено в Берлин, Германия, като в Будапеща остава да съществува втори епархийски център, а епархийският архиепископ започва да се титулува Западно- и Средноевропейски митрополит.

От 1998 до 2001 г. викарий на митрополит Симеон е Знеполският епископ Авенир.

От 2003 до 2010 г. за викарий на митрополита е назначен дотогавашният му протосингел Тиверополски епископ Тихон. На 29.05.2005 г. в Берлин е осветен катедралният митрополитски храм „Св. цар Борис Покръстител“.

От 15.06.2010 г. новият викарен епископ на митрополита е Константиийският епископ Антоний, най-младият епископ на Българската православна църква.

Храмът „Св. цар Борис“, Берлин

Храмът „Св. Николай Мирликийски“, Регенсбург

проведен в гр. Херенберг, Германия.

Трети епархийски църковен събор (21-24.09.1995 г.), проведен във Виена, Австрия.

Четвърти епархийски църковен събор (2-4.10.1998 г.), проведен в Париж, Франция.

Пети епархийски църковен събор (7-9.06.2002 г.), проведен в Мюнхен, Германия.

Шести епархийски събор (30.09.-02.10.2005 г.), проведен в Регенсбург, Германия.

Седми епархийски събор (31.08-01-02.09.2007 г.), проведен в Будапеща, Унгария.

Осми епархийски църковен събор (16-19.X. 2009 г.), проведен в гр. Рим, Италия.

Девети епархийски събор (3-5.VI. 2011 г.), проведен в гр. Берлин, Германия.

Пламен ДИМОВ

Снимки: Западно- и Средноевропейска епархия

Снимки в броя: Неделян НЕШЕВ, Весела ИГНАТОВА и Атанас ДИМИТРОВ

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2014 г.

„Църковен вестник“

1 година	30,00 лв.
6 месеца	15,00 лв.
3 месеца	7,50 лв.
ед. цена	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: synpressbg@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Тончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синаodalно издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCRB96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.